

MATTHEUS

21:10-21:14

Jezus reinigt de tempel en veroordeelt handel en bedrog in het huis van God.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/21-10-21-14

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	De intocht en de identiteit van Jezus	5 min	3
2	De tempel tweemaal gereinigd	3 min	6
3	Waarom Jezus de handelaars verdreef	5 min	7
4	Handel en bedrog in de gemeente	5 min	10
5	Gods Woord zonder winstbejag	5 min	12
	Om verder te lezen		14

1

De intocht en de identiteit van Jezus

In Mattheüs 21 lezen we over de zogenaamde triomfantelijke intocht van Jezus. Op Palmzondag reed Hij op een ezel Jeruzalem binnen. De mensen begroetten Hem als de Messias en zeiden:

De menigte die vooropliep en die volgde, riep: Hosanna, de Zoon van David! Gezegend Hij Die komt in de Naam van de Heere!
Hosanna, in de hoogste hemelen!

MATTHEÛS 21:9

Ons wordt verteld dat mensenmassa's Hem met zo'n begroeting tegemoetkwamen. Maar zij vertegenwoordigden niet de algemene opvatting van alle inwoners van Jeruzalem. Grote aantallen mensen waren sterk ingenomen met het werk van Jezus. Sommigen van hen waren misschien werkelijk discipelen. Sommigen waren mogelijk door Hem genezen. Anderen hadden misschien alleen maar over Hem gehoord en hoopten dat Hij de Messias was Die hen van de Romeinen zou bevrijden. Maar misschien vormden zij nog steeds niet de meerderheid van het volk, en zeker niet iedereen bevond zich in deze menigte die uitriep:

Hosanna!

In een van de andere Evangeliën zien we zelfs dat de Farizeeën kwamen opdagen en erg ongelukkig waren toen ze deze situatie zagen. Ze zeiden tegen Jezus:

En sommigen van de Farizeeën uit de menigte zeiden tegen Hem:
Meester, bestraf Uw discipelen.

LUKAS 19:39

Jezus antwoordde:

En Hij antwoordde hun en zei: Ik zeg u dat de stenen zouden roepen, als dezen zouden zwijgen.

LUKAS 19:40

Wat ik interessant vind, is dat de Romeinen, die erg zenuwachtig werden van alles wat ook maar op enige vorm van Joodse opstand leek, bij deze gelegenheid niet kwamen opdagen. Of, als ze wel kwamen opdagen, grepen ze niet in. Rond deze tijd waren er onder de Joden veel valse messiassen opgestaan. Velen van hen probeerden precies datgene te doen wat de meeste Joden wilden dat de Messias zou doen: de Romeinen ten val brengen. Ze leidden dan een opstand tegen Rome, en die werd natuurlijk altijd neergeslagen, omdat Rome te sterk was om ten val te brengen. Toch bezorgde de herhaalde opkomst van dit soort mensen de Romeinse legers daar en het Romeinse bestuur in Israël flink wat hoofdbreken.

Hier was, zou je denken, een menigte mensen bijeengekomen die Jezus tot Messias uitriep. Je zou denken dat de Romeinen zich hierdoor ernstig zorgen zouden maken en zich bedreigd zouden voelen. Je zou verwachten dat ze kwamen opdagen, het hele gebeuren de kop indrukten, Jezus arresteerden en Hem meenamen, en de menigten uiteendreven. Toch lezen we niet eens dat er Romeinen waren die er aandacht aan schonken.

Naar mijn mening moeten de Romeinen geweten hebben dat dit gebeurde. Het was hun taak om te weten wanneer er zoiets gaande was, en dit was een enorme mensenmassa die Jezus tot Messias uitriep. Mijn vermoeden is echter dat de Romeinen konden zien dat Hij er niet in geïnteresseerd was zo'n soort Messias te zijn. Misschien zagen ze dat aan de houding van Jezus, of misschien hadden ze zelfs onderzoek naar Hem gedaan, want Hij was al een tijd actief. Ze moeten dat geweten hebben, anders zouden ze zich meer zorgen om Hem hebben gemaakt.

Zelfs later in diezelfde week, toen Jezus voor de Romeinse gouverneur Pilatus werd gebracht, lijkt Pilatus zich niet door Jezus bedreigd te voelen alsof Hij een politieke rivaal was. Jezus vormt beslist een bedreiging voor zijn geweten tegenover God, maar Pilatus ziet in Jezus geen politieke bedreiging. Dat is nogal interessant, gezien het

grote aantal valse messiassen met wie de Romeinen te maken hadden gehad en die inderdaad politieke bedreigingen vormden. Dit laat eenvoudigweg zien hoe duidelijk Jezus geen politiek koninkrijk bevorderde, want zelfs de Romeinen vonden Hem in dit opzicht niet bedreigend.

Nadat we over de triomfantelijke intocht hebben gelezen, staat er in Mattheüs 21:10:

Toen Hij Jeruzalem binnenkwam, raakte heel de stad in opschudding en men zei: Wie is Dat?

MATTHEÛS 21:10

Merk op dat er staat dat de stad in beroering kwam en dat iedereen vroeg:

Wie is dit?

De overgrote meerderheid van de mensen in de stad kende Jezus niet en kwam niet naar buiten, maar er waren toch mensenmassa's die dat wel deden. Toen hun werd gevraagd wie Jezus was, zeiden ze dat Hij de profeet uit Nazareth in Galilea was.

Dat ze zeiden dat Hij een profeet was, betekent niet dat ze niet dachten dat Hij de Messias was. Wij weten dat Jezus meer is dan een profeet. Daarom zijn we misschien wat gevoeliger dan nodig is wanneer mensen Hem een profeet noemen. We zouden kunnen zeggen: "Nee, Hij is niet alleen maar een profeet. Hij is de Zoon van God." Hij is natuurlijk de Zoon van God, maar Hij is ook een profeet. Ze wisten dat Hij een profeet was, en ze gingen ervan uit dat een man zowel een profeet als de Messias kon zijn. David was in de Joodse gedachtewereld tenslotte het prototype van de Messias, en hij was een profeet. David was een koning en een profeet. Blijkbaar zagen ze Jezus ook zo.

2

De tempel tweemaal gereinigd

Toen ging Jezus de tempel van God binnen:

En Jezus ging de tempel van God binnen en dreef allen die in de tempel verkochten en kochten naar buiten, en keerde de tafels van de wisselaars om en de stoelen van hen die de duiven verkochten.

MATTHEÛS 21:12

Hij zei tegen hen:

En Hij zei tegen hen: Er is geschreven: Mijn huis zal een huis van gebed genoemd worden; maar u hebt er een rovershol van gemaakt.

MATTHEÛS 21:13

Daarna kwamen de blinden en de kreupelen in de tempel naar Hem toe, en Hij genas hen.

Jezus wordt hier voorgesteld als Iemand Die de tempel reinigt van allen die er kochten en verkochten, de geldwisselaars en degenen die duiven verkochten, enzovoort. Dit is voor sommigen een probleem geweest, omdat er twee evangeliën zijn die vermelden dat Jezus op dit moment de tempel binnenging en dit deed. Dan is er nog een derde evangelie, Johannes, dat eveneens vermeldt dat Jezus de tempel reinigde, maar dat plaatst dit chronologisch op een heel ander moment. In het Evangelie van Johannes reinigt Jezus de tempel helemaal aan het begin van Zijn openbare bediening. Dat staat in Johannes 2. Nog voordat Jezus ook maar enige openbare prediking had gedaan, zien we in Johannes 2 dat Hij de geldwisselaars uit de tempel drijft. Maar nu lezen we dat Jezus dit doet, en dit wordt aan het einde van Zijn bediening geplaatst, niet aan het begin.

Johannes vermeldt niet dat Jezus dit aan het einde van Zijn bediening deed, en de andere evangeliën vermelden niet dat Jezus dit aan het begin van Zijn bediening deed. Wat we dus eigenlijk hebben, zijn drie evangeliën die de reiniging van de tempel vermelden: Johannes plaatst zo'n daad aan het begin, en de andere twee evangeliën plaatsen die aan het einde van Jezus' bediening. Sommigen hebben gedacht dat dit een tegenstrijdigheid in de evangeliën is. Ik geloof echter dat Jezus de tempel tweemaal heeft gereinigd, dat Hij het eenmaal aan het begin van Zijn bediening deed en eenmaal aan het einde. Johannes vermeldt de tweede keer niet, maar wel de eerste. De andere apostelen vermelden de eerste keer niet, maar wel de tweede.

Iemand zou kunnen zeggen: „Waarom zouden ze het op die manier doen?” Ik kan niet zeggen waarom Mattheüs en de andere synoptici niet per se over de eerste reiniging van de tempel zouden vertellen en alleen over de tweede zouden vertellen. Maar we weten wel dat ze niet alles vertellen wat Jezus deed, en als ze er maar één vermeldden, is dat geen probleem. Dat Johannes deze gebeurtenis weglaat en over die andere vertelt, is volkomen in overeenstemming met zijn algemene patroon om te proberen het materiaal in de andere evangeliën aan te vullen. Johannes herhaalt bewust niet veel van wat de andere evangeliën ons vertellen, en hij lijkt bewust nieuw materiaal toe te voegen dat de anderen hebben weggelaten. Dus voegen we het Evangelie van Johannes en de synoptische evangeliën samen, en dan krijgen we het volledige beeld dat Jezus de geldwisselaars tijdens Zijn bediening daadwerkelijk tweemaal heeft verdreven.

3

Waarom Jezus de handelaars verdreef

Er staat dat Hij de tempel van God binnenging en degenen verdreef die in de tempel kochten en verkochten, en dat Hij de tafels van de geldwisselaars en de stoelen van degenen die duiven verkochten omvergooide. Hoe durfde Hij dit te doen? Hij bevond Zich op wat wij misschien als een openbare plaats zouden beschouwen, en Hij was een gewone burger. Hij komt binnen, en daar zijn enkele mannen die geldtafels hebben om geld te wisselen. Dit zijn de mensen die de pelgrims hielpen wanneer die uit verre landen naar Jeruzalem kwamen met hun schapen en dergelijke, of misschien zelfs

zonder schapen om te offeren. Als ze schapen bij zich hadden, moesten ze die vaak omruilen, omdat de priesters wel iets verkeerd zouden vinden aan de schapen die waren meegebracht. Daarom moesten de mensen bij de tempel schapen kopen. Als mensen zonder schapen kwamen, dan moesten ze natuurlijk bij de tempel schapen kopen, en ze moesten dat doen met de munteenheid van de tempel. Mensen die uit andere landen kwamen, hadden waarschijnlijk hun plaatselijke munteenheid. Daarom was daar een geldwisselaar om de plaatselijke munteenheid aan te nemen en die om te wisselen voor de officiële munteenheid van de tempel.

Zoals ik het begrijp, was deze wisselkoers nogal buitensporig, maar dat is hier niet noodzakelijk het belangrijkste. Ze hoorden daar niet thuis. Geld verdienen in de tempel was niet waar de tempel voor bedoeld was. Dus gooide Jezus de tafels van deze geldwisselaars omver, en Hij verdreef degenen die duiven verkochten. Het is grappig dat er staat dat Hij de stoelen van degenen die duiven verkochten omvergooide. Je krijgt het beeld voor ogen van die mensen die daar duiven zitten te verkopen, waarna Jezus komt en de stoelen omvergooit terwijl zij erop zitten.

Dit verschilt natuurlijk enigszins van Zijn optreden in Johannes 2, waar Hij enkele dunne touwtjes nam en er een kleine zweep van maakte, en de dieren uit de tempel dreef. Blijkbaar volgden de eigenaars van de dieren hun handelswaar. Hier zien we dat Hij tafels en stoelen omvergooit en tegen de mensen zegt dat ze weg moeten gaan. Hij zei tegen hen:

Er staat geschreven: Mijn huis zal een huis van gebed genoemd worden, maar jullie hebben er een rovershol van gemaakt.

De reden waarom Jezus het recht had om deze mensen eruit te gooien, is dat Hij zei dat het Zijn huis was. In Johannes 2 zei Hij eigenlijk:

Het is het huis van Mijn Vader.

JOHANNES 2:16

Jezus was de Erfgenaam, de Zoon van de Vader, en daarom had Hij het recht om mensen die Zijn huis misbruikten eruit te gooien.

Toen Jezus zei:

hen zal Ik ook brengen naar Mijn heilige berg, en Ik zal hen verblijden in Mijn huis van gebed. Hun brandoffers en hun slachtoffers zullen welgevallig zijn op Mijn altaar. Want Mijn huis zal een huis van gebed genoemd worden voor alle volken.

JESAJA 56:7

Dat was een citaat uit Jesaja 56:7. Er staat eigenlijk:

Mijn huis zal een huis van gebed voor alle volken genoemd worden.

De profetie houdt dus eigenlijk in dat alle mensen, Joden en heidenen, tot God zullen kunnen naderen en Hem in Zijn huis zullen kunnen aanbidden. Dat huis is tegenwoordig de gemeente. Het volk van God is het huis van God, en het moet een plaats van gebed zijn. Het moet een biddende gemeenschap zijn. De tempel in Jeruzalem, die een voorafbeelding van de gemeente was, een voorafschaduw van de gemeente, moest een huis van gebed zijn. Toch hadden deze mensen het voor degenen die naar de tempel kwamen veranderd van een geestelijke ervaring in een handelservering. Jezus zegt:

Is dan dit huis waarover Mijn Naam is uitgeroepen, in uw ogen een rovershol? Ook Ik, zie, Ik heb het gezien, spreekt de HEERE.

JEREMIA 7:11

Deze uitdrukking, 'een rovershol', komt uit Jeremia 7:11. Jezus neemt dus gedeelten uit Jesaja 56:7 en Jeremia 7:11 en voegt die samen. Hij zegt dat het huis van God een plaats van gebed hoort te zijn. Het hoort een plaats te zijn waar mensen tot God naderen en gemeenschap met God hebben. Het hoort een plaats te zijn van een geestelijke ontmoeting met God. En toch hebben jullie het niet alleen veranderd in een plaats van handel, zoals Hij in Johannes 2 zei, maar in een rovershol. Dat wijst erop dat het niet alleen ongepast was om koopwaar te verkopen, maar dat ze daarbij ook oneerlijk te werk gingen. Het waren dieven, en waarschijnlijk vroegen ze buitensporige bedragen bij het wisselen van geld, enzovoort. Dit stuitte Hem dus bijzonder tegen de borst.

4

Handel en bedrog in de gemeente

Natuurlijk zijn er ook nu in de tempel van God, die tegenwoordig de gemeente is, mensen die er een huis van koophandel en soms zelfs een rovershol van maken. Er zijn mensen die christenen uitbuiten onder het voorwendsel dat zij ook deel uitmaken van de gemeente. Zo bestaan er bijvoorbeeld bedrijvengidsen voor christenen, waarin de bedrijven die adverteren beweren dat zij ook christelijk zijn. Soms zetten ze een klein christelijk visje in hun advertentie, zodat je hen vertrouwt omdat ze christenen zijn.

Dat is verdrietig, want er zijn natuurlijk echte christelijke zakenmensen. En ik geloof inderdaad dat we bij hen onze aankopen moeten doen, omdat we de broeders behoren te ondersteunen. Maar helaas hebben velen hier een vorm van bedrog van gemaakt. Er zijn namelijk oneerlijke mensen die een visje in hun advertentie zetten en die advertentie in de bedrijvengids plaatsen. Zo winnen ze het vertrouwen van de christelijke gemeenschap, terwijl ze toch oneerlijk zijn.

Ik weet dit omdat mijn vader een heel, heel slechte ervaring heeft gehad met zo iemand in Orange County in Californië. Er was iemand met een tapijtreinigingsbedrijf. Ze hadden een visje in hun advertentie staan en de advertentie stond in de christelijke bedrijvengids. Maar deze mensen bleken gewoon oplichters te zijn. En ze maakten meer schoon dan alleen de tapijten. Ze hebben mijn vader zelfs veel geld afhandig gemaakt, zonder ook maar enig gewetensbezwaar. Het waren helemaal geen christenen.

Doordat de gemeente, oftewel het volk van God, een markt is geworden, zijn er oneerlijke mensen die daar misbruik van maken en er een rovershol van hebben gemaakt. Er zijn zelfs mensen die niet per se oneerlijk zijn, maar er gewoon een huis van koophandel van hebben gemaakt. Dat zijn twee verschillende dingen. In Johannes 2 klaagde Jezus erover dat ze van het huis van Zijn Vader een huis van koophandel hadden gemaakt. Daarmee klaagde Hij niet per se over diefstal of oneerlijkheid. Het is eenvoudigweg ongepast. Het zijn mensen die geld proberen te verdienen aan godsdienst, aan de godsdienstige gevoelens van anderen, door hun de benodigdheden voor hun offer te proberen te verkopen.

Ik weet niet zeker hoe ik dit moet toepassen op bijvoorbeeld de hedendaagse christelijke handel via geadresseerde reclamepost en zelfs via christelijke winkels. Ik wil wel zeggen dat ik blij ben dat er christelijke winkels zijn, omdat ik blij ben dat ik een Bijbel kan kopen. Als er nergens een Bijbel te koop zou zijn, zou ik daar heel, heel verdrietig om zijn. Ik ben blij dat er plaatsen zijn waar ik Bijbels en zelfs goede boeken kan kopen.

Maar naast goede boeken en Bijbels zien we dat christelijke marketing de neiging heeft om te ver door te schieten. Er worden allerlei kleine prullaria verkocht: koffiemokken, riemgespen, speldjes en allerlei andere dingen waar misschien een visje of een duif op staat. Daardoor wordt de prijs aanzienlijk verhoogd tot boven de werkelijke waarde ervan.

Ik weet nog dat ik jaren geleden een kleine, complete Bijbel op mijn heup droeg. Ik wilde namelijk graag altijd een Bijbel bij me hebben, maar ik wilde niet voortdurend één hand nodig hebben om een Bijbel vast te houden. Ik wilde mijn handen soms vrij hebben. Daarom ging ik naar een sportzaak en kocht ik een patroontas die bedoeld was om patronen van het kaliber dertig-nul-zes in te dragen. Mijn Bijbel paste er precies in. Zo droeg ik mijn Bijbel vele, vele jaren in die tas op mijn heup. Ik had vrienden die dachten: ‘Hé, dat is een goed idee.’ Dus gingen zij er ook een paar kopen en droegen zij hun Bijbel ook zo.

Een van mijn vrienden zei tegen me — al maakte hij een grapje en bedoelde hij het als parodie op de manier waarop christelijke handel tegenwoordig werkt —: ‘Weet je, voor deze tassen hebben we in de winkel tien dollar betaald. We zouden er een heleboel kunnen kopen, er met een sjabloon een visje of een duif op kunnen zetten en ze voor 24,95 dollar aan christenen kunnen verkopen.’

Natuurlijk maakte hij maar een grapje. Maar helaas zijn er mensen die serieus precies zoiets hebben gedaan: ze nemen iets dat je voor een bepaalde prijs kunt krijgen, zetten er iets op, een christelijke Schrifttekst of een christelijk symbool, en verdienen enorm veel geld aan de christelijke gevoelens van Gods volk. Daarmee maken ze van het huis van God, de gemeente, die Zijn volk is, een handelshuis. En daar maakte Jezus bezwaar tegen. Als je daar ook nog oneerlijke praktijken aan toevoegt, heb je er

eveneens een rovershol van gemaakt. Ik denk dat de hedendaagse gemeente er goed aan zou doen haar praktijken op deze gebieden te onderzoeken en haar handelwijze grondig te verbeteren.

5

Gods Woord zonder winstbejag

Ik zei dat ik blij ben dat er christelijke winkels zijn, omdat ik graag christelijke boeken en Bijbels wil kunnen kopen. Toch denk ik dat het veel meer in overeenstemming zou zijn met de geest van het Nieuwe Testament als boeken en Bijbels werden uitgegeven door organisaties zonder winstoogmerk en in feite tegen kostprijs werden verkocht, of op basis van giften werden verspreid. Als iemand zegt: „Dat is niet erg realistisch”, dan weet ik toevallig dat dit wel zo is. Er zijn bedieningen, waaronder die van ons, die gratis lectuur aanbieden op basis van giften. Het is waar dat de kosten van het drukken en dergelijke niet kunnen worden gedekt als mensen niets geven. Maar zo wordt het aan de mensen overgelaten om bij te dragen wat ze zich kunnen veroorloven, en aan God om hun dat op het hart te leggen. Zo wordt het Woord van God kosteloos beschikbaar gesteld.

Het komt mij voor dat er aan het hele idee van christelijke detailhandel veel kanten zitten die opnieuw onderzocht moeten worden. Ik zeg dat zonder enig verlangen om degenen die daarbij betrokken zijn of daarmee hun brood verdienen, te veroordelen. Ik zeg alleen dat het een van die dingen in onze christelijke cultuur is die volgens mij zonder onderzoek zijn aanvaard. Het moet onderzocht worden, want er zijn mensen die veel geld verdienen aan het Woord van God. De apostel Paulus zei dat hij het Woord van God niet zou verkopen. Toch weet je wat het tegenwoordig kost om een Bijbel te kopen. Een goede Bijbel met een goede, stevige leren kft kan je een klein vermogen kosten, terwijl het lang niet zoveel kost om hem te produceren. Gelukkig zijn er mensen zoals de American Bible Societies die goedkope Bijbels uitgeven en beschikbaar stellen. Maar het blijft een kwestie van verkopen.

Het komt mij voor dat Jezus zei:

Genees zieken, reinig melaatsen, wek doden op, drijf demonen uit. U hebt het voor niets ontvangen, geef het voor niets.

MATTHEÛS 10:8

Als het in het bijzonder om het Woord van God gaat, vind ik het niet erg om voor een Bijbel te betalen, want voor mij is het de moeite waard om er een te hebben. Maar het roept nog steeds de vraag op of dit werkelijk was wat God verlangde: dat mensen op grote schaal Bijbels zouden produceren om winst te maken. Ook dat zal ik moeten overlaten aan het geweten van iedereen die bij die hele bedrijfstak betrokken is.

Ik ben zelf auteur en ik heb werken gepubliceerd. Een van mijn werken wordt uitgegeven en verzorgd door een uitgever met winstoogmerk. Ik verdien er niet veel aan. Ik krijg ongeveer 75 cent per boek, terwijl het boek in de winkels voor 29,95 wordt verkocht. Maar voor de lectuur die ik zelf druk — en we hebben bij de Great Commission School lectuur voor evangelisatie en discipelschap — vragen we geen geld. Die is gratis. Ze wordt aangeboden op basis van giften, net als dit radioprogramma en al het andere wat we proberen aan te bieden.

Het is voor mij heel belangrijk, en ik zou hopen dat het voor meer christenen belangrijker zou zijn dan het lijkt te zijn, dat we al onze praktijken onderzoeken in het licht van het Woord van God, zelfs de praktijken waarmee we ons brood verdienen. En vooral in het licht van de gezindheid van Jezus. Hij is natuurlijk Degene voor Wie we op de laatste dag zullen moeten staan. Jezus zei:

Wie Mij verwerpt en Mijn woorden niet aanneemt, heeft iets wat hem veroordeelt, namelijk het woord dat Ik gesproken heb; dat zal hem veroordelen op de laatste dag.

JOHANNES 12:48

Het zou mij heel verdrietig lijken als christenen op de oordeelsdag voor Jezus moesten staan, in de overtuiging dat ze trouwe dienaren van het Evangelie waren geweest, en dan te horen kregen: „Nee, je hebt in werkelijkheid van het huis van God een

handelshuis gemaakt.”

Het is belangrijk dat ik duidelijk maak dat ik, wanneer ik over het huis van God spreek, doel op de gemeente, zoals de Bijbel dat ook doet. Die gemeente is het volk van God, dat uit levende stenen bestaat. We hebben het niet over een letterlijk huis.

God woont niet in huizen die met handen zijn gemaakt, zegt de Bijbel. Hij woont in Zijn volk, en Zijn volk, de gemeente, is het huis van God.

Het is heel belangrijk dat we met een frisse blik naar de woorden van Jezus kijken, want vaak raken we afgestompt voor de praktijken van de gemeente in onze eigen tijd. Een vis beseft niet dat hij nat is, omdat hij zijn hele leven in een natte omgeving heeft geleefd. Hij heeft niets waarmee hij die kan vergelijken. We zijn vaak niet erg gevoelig voor sommige verkeerde dingen die we in de christelijke cultuur doen, omdat ze al ons hele leven worden gedaan. En misschien kwamen we tot bekering in omstandigheden waarin die dingen als vanzelfsprekend werden beschouwd.

We moeten niets als vanzelfsprekend beschouwen. Jezus zei dat velen hun behoud als vanzelfsprekend zullen beschouwen, en Hij zal zeggen:

Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die de wetteloosheid werkt!

MATTHEÛS 7:23

Onze ziel zou ons meer moeten aangaan dan dat. Daarom moeten we onszelf onderzoeken en nagaan in hoeverre wij ons er misschien, net als de geldwisselaars, schuldig aan maken dat we van het huis van God een handelshuis maken. Of nog erger, een rovershol, wanneer er in de Naam van Jezus oneerlijke dingen worden gedaan.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 21:9
- Lukas 19:39

- Lukas 19:40
- Mattheüs 21:10
- Mattheüs 21:12
- Mattheüs 21:13
- Johannes 2:16
- Jesaja 56:7
- Jeremia 7:11
- Mattheüs 10:8
- Johannes 12:48
- Mattheüs 7:23

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.